

- να διατάξει την επιστροφή όλων των ποσών που τυχόν έχει ανακτήσει η Επιτροπή δυνάμει της απόφασης αυτής, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, προσαυξημένου κατά 7 μονάδες·
- να διατάξει να του καταβληθεί ποσό 10 000 ευρώ ως αποζημίωση, υπό την επιφύλαξη συμπλήρωσης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού καθόσον η Επιτροπή δεν είχε καμία απαίτηση και, εν πάση περιπτώσει, καμία βέβαιη απαίτηση έναντι του προσφεύγοντος-ενάγοντος.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου, καθώς και παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας και παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας που κατοχυρώνονται στο άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο προσφεύγων-ενάγων ισχυρίζεται ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου να δικαιολογηθεί η κίνηση της διαδικασίας εισπραξής, επισημαίνεται ότι ο προσφεύγων-ενάγων δεν ανταποκρίθηκε στο χρεωστικό σημείωμα, στην επιστολή υπενθυμίσεως και στο έγγραφο οχλήσεως. Με τον τρόπο αυτόν όμως, η καθής-εναγομένη παρέλειψε, αφενός, να διευκρινίσει ότι ο προσφεύγων-ενάγων προσέβαλε τις πράξεις αυτές και, αφετέρου, να αναφέρει ότι ο Βέλγος δικαστής έκρινε εαυτόν αρμόδιο να αποφανθεί επί της αγωγής που ασκήθηκε ενώπιόν του από την ΗΒ δυνάμει των δύο συμβάσεων. Ο προσφεύγων-ενάγων προσθέτει ότι η καθής-εναγομένη παρέβη επίσης την υποχρέωση αιτιολογήσεως καθώς δεν παρέδωσε τους λόγους που την οδήγησαν εν προκειμένω να λάβει τέτοιου είδους απόφαση. Τέλος, ο προσφεύγων-ενάγων φρονεί ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα στοιχεία της παρούσας υπόθεσης.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα της Επιτροπής να λάβει τις αποφάσεις που αποτέλεσαν εκτελεστό τίτλο, έλλειψη νομικής βάσης και πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης. Ο προσφεύγων-ενάγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να λάβει τις δύο αποφάσεις που αποτέλεσαν εκτελεστό τίτλο για την εισπραξη της απαίτησης την οποία η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι έχει έναντι του οικονομικού φορέα του οποίου είναι διαχειριστής ο προσφεύγων-ενάγων και τον οποίο η Επιτροπή θεωρεί αλληλεγγύως υπεύθυνο, δεδομένου ότι δεν υπάρχει ρήτρα διαιτησίας στη μεταξύ τους σύμβαση η οποία να απονέμει αρμοδιότητα στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης για τις μεταξύ τους διαφορές συμβατικής φύσης. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων-ενάγων εκτιμά ότι, εφόσον η Επιτροπή δεν είναι αρμόδια να λάβει τις δύο αποφάσεις που αφορούν τον εν λόγω φορέα, ωσαύτως δεν είναι δυνατόν να είναι αρμόδια να λάβει απόφαση που αφορά τον προσφεύγοντα-ενάγοντα λόγω της συμβατικής φύσης της εν λόγω διαφοράς.

Προσφυγή-αγωγή της 9ης Ιουλίου 2021 — ΗΒ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-408/21)

(2021/C 338/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΗΒ (εκπρόσωποι: L. Levi και M. Vandenbussche, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την παρούσα αγωγή-προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
κατά συνέπεια,
- να ακυρώσει τις αποφάσεις της Επιτροπής της 5ης Μαΐου 2021 οι οποίες κοινοποιήθηκαν την 10η Μαΐου 2021, για την ανάκτηση αντιστοίχως (i) ποσού 4 241 507 ευρώ (σύμβαση TACIS/2006/101-510) (ως κυρίως ποσού) ή ποσού 4 674 256,92 ευρώ (ως κυρίως ποσού πλέον τόκων υπερημερίας έως την 30ή Απριλίου 2021) και (ii) ποσού 1 197 055,86 ευρώ (σύμβαση CARDS/2008/166-429) (ως κυρίως ποσού) ή ποσού 1 298 608,85 ευρώ (ως κυρίως ποσού πλέον τόκων υπερημερίας έως την 30ή Απριλίου 2021) από τα οποία πρέπει να αφαιρεθεί ποσό 399 825 ευρώ·

- να διατάξει την επιστροφή όλων των ποσών που τυχόν έχει ανακτήσει η Επιτροπή δυνάμει της απόφασης αυτής, πλέον τόκων υπερημερίας υπολογιζόμενων βάσει του επιτοκίου που εφαρμόζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, προσαυξημένου κατά 7 μονάδες·
- να διατάξει να της καταβληθεί το συμβολικό ποσό του ενός ευρώ ως αποζημίωση υπό την επιφύλαξη συμπλήρωσης·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται αναρμοδιότητα της Επιτροπής να λάβει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, έλλειψη νομικής βάσης και παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να λάβει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις, οι οποίες αποτέλεσαν εκτελεστό τίτλο για την είσπραξη της απαίτησης την οποία η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι έχει έναντι της προσφεύγουσας-ενάγουσας, δεδομένου ότι δεν υπάρχει ρήτρα διαίτησας στη μεταξύ τους σύμβαση η οποία να απονέμει αρμοδιότητα στα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης για τις μεταξύ τους διαφορές συμβατικής φύσης.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση του δημοσιονομικού κανονισμού καθόσον η Επιτροπή δεν είχε καμία απαίτηση και, εν πάση περιπτώσει, καμία βέβαιη απαίτηση έναντι της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση ουσιώδους τύπου, καθώς και παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας και παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας που κατοχυρώνονται στο άρθρο 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ισχυρίζεται ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση, προκειμένου να δικαιολογηθεί η κίνηση της διαδικασίας είσπραξης, επισημαίνεται ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα δεν ανταποκρίθηκε στο χρεωστικό σημείωμα, στην επιστολή υπενθύμισης και στο έγγραφο οχλήσεως. Με τον τρόπο αυτόν όμως, η καθής-εναγομένη παρέλειψε, αφενός, να διευκρινίσει ότι η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσέβαλε τις πράξεις αυτές και, αφετέρου, να αναφέρει ότι ο Βέλγος δικαστής έκρινε εαυτόν αρμόδιο να αποφανθεί επί της αγωγής που ασκήθηκε ενώπιόν του δυνάμει των δύο συμβάσεων. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα προσθέτει ότι η καθής-εναγομένη παρέβη επίσης την υποχρέωση αιτιολογήσεως καθώς δεν παρέθεσε τους λόγους που την οδήγησαν εν προκειμένω να λάβει τέτοιου είδους απόφαση. Τέλος, η προσφεύγουσα-ενάγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε με επιμέλεια και αμεροληψία όλα τα στοιχεία της παρούσας υπόθεσης.

Προσφυγή της 12ης Ιουλίου 2021 — Alauzun κ.λπ. κατά Επιτροπής και EMA

(Υπόθεση T-418/21)

(2021/C 338/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Virginie Alauzun (Saint-Cannat, Γαλλία) και 774 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: F. Di Vizio, δικηγόρος)

Καθών: Ευρωπαϊκή Επιτροπή και Ευρωπαϊκός Οργανισμός Φαρμάκων (EMA)

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- κυρίως, να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση της 31ης Μαΐου 2021 EMEA/H/C/005735/II/0030 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής λόγω παράβασης ουσιώδους τύπου και έλλειψης αιτιολογίας στο πλαίσιο της άδειας κυκλοφορίας υπό αίρεση·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τη γνωμοδότηση της Επιτροπής Φαρμάκων για Ανθρώπινη Χρήση (EMA), η οποία εκδόθηκε στις 28 Μαΐου 2021 και με την οποία ο EMA συνέστησε την άδεια κυκλοφορίας υπό αίρεση του εμβολίου Comirnaty, το οποίο παρασκευάζεται από την BioNTech και Pfizer·
- να καταδικάσει τον EMA και την Επιτροπή στο σύνολο των εξόδων των προσφευγόντων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής κατά της απόφασης της Επιτροπής της 31ης Μαΐου 2021 με την οποία τροποποιήθηκε η άδεια κυκλοφορίας υπό αίρεση του φαρμάκου για ανθρώπινη χρήση «Comirnaty — Εμβόλιο με ARNm (με τροποποιημένο νουκλεοζίτη) κατά της COVID-19», η οποία χορηγήθηκε με την απόφαση C(2020) 9598(τελικό), οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.